

“Over de leegte” (Dietrich Bonhoeffer)

Als je van iemand houdt en je bent van hem gescheiden,
kan niets de leegte van zijn afwezigheid vullen;
je moet dat niet proberen,
je moet eenvoudig aanvaarden en volhouden.
Dat klinkt hard, maar het is een grote troost,
want zolang de leegte blijft,
blijf je aldoor met elkaar verbonden.

Het is fout te zeggen: God vult die leegte.
Hij vult haar helemaal niet, integendeel.
Hij houdt die leegte leeg en helpt ons zo
de vroegere gemeenschap met elkaar te bewaren,
zij het dan ook in pijn.

Hoe mooier en rijker de herinneringen,
hoe moeilijker de scheiding.
Maar dankbaarheid verandert
de pijn van de herinnering in stille vreugde.
De mooie dingen van vroeger
zijn geen doorn in het vlees,
maar een kostbaar geschenk dat je meedraagt.

Je moet zorgen dat je niet in je herinneringen
blijft graven en je erin verliest.
Een kostbaar geschenk bekijk je niet aldoor,
maar alleen op bijzondere ogenblikken.
Buiten die ogenblikken is het een verborgen schat,
een veilig bezit;
dan wordt het verleden een blijvende bron
van vreugde en kracht.